

ABSTRACT&REFERENCES

DOI: 10.15587/2523-4153.2021.249282

THE RIGHT TO INFORMATION AS THE BASIS OF MEDIA ACTIVITY IN UKRAINE

p. 4–8

Lyubov Pivneva, Doctor of Political Science, Professor, Department of Politology, V. N. Karazin Kharkiv National University, Svobody sq., 4, Kharkiv, Ukraine, 61022

E-mail: lpivneva@karazin.ua

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-1592-4746>

The article identifies some approaches to identifying the concepts of media and legal information. Some classifications of mass media and their immanent elements are considered. The concept of information and its qualifying legal features are defined. The main Laws of Ukraine concerning information are highlighted. Separate normative-legal laws of Ukraine on information and various forms of information are singled out. Categories of legal, public information and misinformation are considered. The key Law of Ukraine on information dated October 2, 1992 № 2657-XII has been determined. It is investigated, that the main source of legal information is the Constitution of Ukraine in accordance to the Law of Ukraine “On Information”. It is proved, that information can exist in an ideal and material form and be the object of commodity relations. Attention is drawn to the Law of Ukraine “On Electronic Documents and Electronic Document Management”. It is proved, that in the era of using information and communication technologies, the implementation of e-government makes it possible to operate in an information society. Sources for media information have been identified - state, confidential and anonymous. Attention is drawn to the access of the media to confidential information, to data that are not disclosed or published only by court decision. An example is given of the possibility of disseminating public or private information about a person. Attention is drawn to the need to verify anonymous information. In conclusion, it is emphasized, that the media in Ukraine are trying to follow in the footsteps of the latest information and communication technologies. The use of constitutional and legal acts is a vital necessary condition for building civil society, guaranteeing the constitutionality of democracy, freedom of access of the media to primary sources of information

Keywords: mass media, legal information, laws of Ukraine on information, access to information, concept of media freedom

References

1. Pro derzhavnu pidtryмку zasobiv masovoi informatsii (1997). Zakony Ukrainy No. 540/97-VR. 23.09.1997. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/card/540/97-%D0%B2%D1%80>
2. Bachilo, I. L., Lopatin, V. N., Fedotov, M. A. (2001). Informatsionnoe pravo. Saint Petersburg: Iuridicheskii tsentr Press, 789.
3. Kostetska, P. A. (1998). Pravo na informatsiiu v Ukraini. Kyiv, 39.

4. Prystupenko, T. O. (2008). Teoriia zhurnalistyky: etychni ta pravovi zasady diialnosti masovoi informatsii. Kyiv, 351.

5. Kovalevskiy, V. (2009). Suchasnyi stan i tendentsii rozvytku media-sfery Ukrainy. Politychnyi menedzhment, 5, 109–119. Available at: https://ipiend.gov.ua/wp-content/uploads/2018/08/kovalevskiy_suchasnyi.pdf

6. Horbatiuk, V. V., Horbatiuk, S. Ye. (20120). Dostup hromadian do informatsii: konstytutsiino-pravovyi aspekt. Derzhavne upravlinnia: teoriia ta praktyka, 2. Available at: <http://academy.gov.ua/ej/ej16/txts/12GVVKPA.pdf>

7. Politolohichni entsyklopedychnyi slovnyk (1997). Kyiv, 134–135.

8. Malys, P. (2019). Chym media vidrizniaetsia vid ZMI? Available at: <https://bazilik.media/shcho-take-media/>

9. Pro informatsiiu (1992). Zakon Ukrainy No. 2657-XII. 02.10.1992. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2657-12#Text>

10. Pro zakhyst ekonomichnoi konkurentsii (2001). Zakon Ukrainy No. 2210-III. 11.01.2001. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2210-14#Text>

11. Pro telekomunikatsii (2003). Zakon Ukrainy No. 1280-IV. 18.11.2003. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1280-15#Text>

12. Pro telebachennia i radiomovlennia» (u novii redaktsii) (1993). Zakon Ukrainy No. 3759-XII. 21.12.1993. Available at: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/T375900.html

13. Pro elektronni dokumenty ta elektronni dokumentoobih (2003). Zakon Ukrainy No. 851-IV. 22.05.2003. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/851-15#Text>

14. Pro naukovo-tekhnichnu informatsiiu (1993). Zakon Ukrainy No. 3323-XII. 25.06.1993. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3322-12#Text>

15. Yaki ryzyky dlia zhurnalistiv maie vykorystannia informatsii z anonimnykh dzherel? (2017). Available at: <https://cedem.org.ua/consultations/yaki-ryzyky-dlya-zhurnalistiv-maye-vykorystannya-informatsiyi-z-anonimnyh-dzherel/>

16. Pro dostup do publichnoi informatsii (2011). Zakon Ukrainy No. 2939-VI. 13.01.2011. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2939-17#Text>

DOI: 10.15587/2523-4153.2021.247440

ERRORS IN THE APPLICATION OF LANGUAGE RULES OF LEGISLATIVE TEXTS FORMATION

p. 9–14

Alla Melnyk, PhD, Department of Public Service and Medical Law, Taras Shevchenko National University of Kyiv, Volodymyrska str., 60, Kyiv, Ukraine, 01033

E-mail: alla-melnyk@ukr.netORCID: <https://orcid.org/0000-0002-9212-9586>

Errors in the application of language rules of the legislative texts formation are the result of a complex logical and linguistic process. The rules of logic in texts of law form the basis of a leg-

islative text, and are the framework, on which the legislative text is based on language rules. Compliance with language requirements ensures certainty and consistency, and the logic of the presentation of legal material, in turn, contributes to its accuracy and clarity. The logic of constructing a law is impossible without the logic of its language, and vice versa. The legal ways to eliminate errors in the application of language rules for the formation of legislative texts are: a) the distribution of the whole range of errors in the application of language rules for drafting legislative texts into general, terminological, syntactic and stylistic; b) effective use of legislative techniques as a system of tools and rules for creating laws and their systematization, which must be carried out in accordance with certain rules (legal structures, language tools, digital expressions, rules for setting out the norms of law in articles of law, rules for constructing law, rules of logic etc); c) normative consolidation of the requirements of the legislative style in the form of a hierarchy of division into general and special-legal. The general requirements include: 1) coherence and consistency of legislative texts, the absence of tautological errors; 2) accuracy and clarity, which means the quality of a legislative text; 3) simplicity of presentation of a legislative text, which means the unambiguity of the text; 4) conciseness and compactness of a legislative text. Special legal requirements give normative quality to a legislative text. Among which it is possible to single out: 1) requirements in the field of nature of the prescription; 2) language standardization as an independent requirement for a legislative text; 3) the requirement of composition (graphicity) of a legislative text

Keywords: quality of law, legal technique, legislative text, language rules, language of law

References

1. Artykutsa, N. V. (2004). *Mova prava i yurydychna terminolohiia*. Kyiv: Stylos, 277.
2. Bilja-Sabadash, I. A. (2009). *Linguo-Stylistics of a Rule of Expression of the Maintenance of Normative Legal Acts*. *Forum prava*, 1, 35–42.
3. Onischuk, I. (2014). *Legal writing techniques: concepts and categories apparatus*. *Visnyk Natsionalnoi Akademii pravovykh nauk Ukrainy*, 3 (74), 87–94.
4. Ryndiuk, V. I. (2013). *Tekhniko-yurydychni pomylky v normatyvno-pravovykh aktakh: poniattia ta vydy*. *Derzhava i pravo*, 57, 3–9.
5. Vlasenko, N. A. (2001). *Zakonodatelnaia tekhnologiiia (Teoriiia. Opyt. Pravila.)*. Irkutsk: Vostochno-Sibirskaia izdatel'skaia kompaniia, 144.
6. Kerimov, D. A. (2000). *Zakonodatelnaia tekhnika: nauchno-metodicheskoe i uchebnoe posobie*. Moscow: Norma, 127.
7. Pigolkin, A. S. (2000). *Lingvisticheskie pravila zakonodatelnoi tekhniki. Problemy iuridicheskoi tekhniki*. Nizhnii-Novgorod, 275–282.
8. Galdia, M. (2020). *The Comparative Element in Comparative Legal Linguistics*. *Comparative Legilinguistics*, 43 (1), 57–76. doi: <http://doi.org/10.2478/cl-2020-0008>
9. Melnyk, A. A. (2018). *Tekhniko-yurydychnyi aspekt yakosti zakonu*. *Pravo i suspilstvo*, 4, 38–43. Available at: http://pravoisuspilstvo.org.ua/archive/2018/4_2018/part_1/9.pdf
10. Vasileva, T. A. (2012). *Kak napisat zakon*. Moscow: Iurait, 2012. 148.
11. Gubaeva, T. V. (2007). *Iazyk i pravo*. Moscow: Norma, 160.
12. Kashanina, T. V. (2007). *Iuridicheskaiia tekhnika*. Moscow: Eksmo, 512.
13. *Metodychni rekomendatsii shchodo rozroblennia proektiv zakoniv ta dotrymannia vymoh normo proektnoi tekhniki* (2000). *Postanova kolehii Ministerstva yustytysii Ukrainy* No. 41. 21.11.2000. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/card/v0041323-00>
14. *Pravyla pidhotovky proektiv normatyvnykh aktiv Kabinetu Ministriv Ukrainy* (2005). *Postanova Kabinetu Ministriv Ukrainy* No. 870. 06.09.2005. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/870-2005-%D0%BF#Text>
15. *Hospodarskyi Kodeks Ukrainy* No. 436-IV 16.01.2003 r. (2003). *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy*, 18, 19-20, 21-22, St. 144.
16. *Tsyvilnyi Kodeks Ukrainy* No. 435-IV. 16.01.2003 r. (2003). *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy*, 43-44, St. 356.
17. *Pro derzhavnu reiestratsiiu rechovykh prav na rukhmaino ta yikh obtiazhennia* (2004). *Zakon Ukrainy* No. 1952-IV. 01.07.2004. *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy*, 51. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/card/1952-15>

DOI: 10.15587/2523-4153.2021.249316

PUBLIC SECURITY IN CLASSICAL ANCIENT GREEK POLITICAL AND LEGAL THOUGHT (TEACHINGS OF SOCRATES, PLATO, ARISTOTLE)

p. 15–22

Yuliia Zahumenna, PhD, Associate Professor, Professor, Department of Theory and History of State and Law, Kharkiv National University of Internal Affairs, L. Landau ave., 27, Kharkiv, Ukraine, 61080

E-mail: yuliyazagum@gmail.com

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-0617-8363>

The aim of the article is to carry out the theoretical and legal analysis of key features of general philosophical and special legal understanding and interpretation of human, social and state security problems in the history of political and legal scholars of ancient times, in particular on the basis of scientific research of ancient Greek authors, opinions of that period, against the background of widespread collective ideas about security as a state of social relations, the condition of human (social) life and/or a kind of social value, objects (spheres) of this security, as well as subjects and regulatory mechanisms to ensure the appropriate state of society and the state.

It is shown, that the ancient Greek political and legal thought demonstrates a wide panorama of original views on the formation, development, functioning and guarantee of public and personal, internal and external, military and international, political and economic security in the context of political and legal concepts that reflect complex dialectics. and the interaction of the individual, society, law and the state.

It has been found, that the ancient Greek political and legal thought raises questions about the essence of public security. The matter of public security is an essential function of the state, which is realized by it both in the external sphere (military and foreign political security) and within the country (internal or domestic political security). Developed at the theoretical and philosophical level, the idea of good governance (Democritus, Plato, Aristotle, Polybius) is the idea of guaranteeing its security: bad governance - the key to the decline and collapse of the state, the death of its citizens. The philosophical concepts of Socrates, Plato and Aristotle are the most fundamental for the further development of political and legal models of public security

Keywords: public security, ancient Greece, Ancient Greece, law, peace, military superiority, military-political power, correct human behavior

References

- Podkovenko, T. (2021). National security of Ukraine: axiological and legal aspects. *Actual problems of law*, 1 (25), 11–18.
- Baysheva, M. Y. (2015). A human security as a value in the works of ancient philosophers. *Gumanitarnye, sotsialno-ekonomicheskie i obschestvennye nauki*, 2, 15–17.
- Kostytskiy, M. V. (2009). *Filosofskiy analiz yevropeiskogo prava ta yoho trokh svitohliadnykh dzherel. Filosofski ta metodolohichni problemy prava*, 1, 22–29.
- Melenko, S. H. (2013). *Davnohretski vytoky ukrainskoi filosofsko-pravovoi dumky*. Chernivtsi: Tekhnodruk, 432.
- Pasichnyk, V. (2011). Philosophical category of security as the basis of a new paradigm of public administration of national security. *Democratic governance*, 7.
- Korzh, I. (2019). Safety: methodological approaches to the concept. *Jurnalul juridic național: teorie și practică*, 8, 68–72.
- Dzoban, O. P. (2006). *Natsionalna bezpeka v umovakh sotsialnykh transformatsii (metodolohiia doslidzhennia ta zabezpechennia)*. Kharkiv: Konstanta, 440.
- Dzoban, O. P. (2019). The genesis of ideas about the security issue: from antiquity to modern times. *Politology Bulletin*, 83, 8–15.
- Sytnyk, H. P. (2007). *Natsionalna bezpeka Ukrainy: teoriia i praktyka*. Kyiv: Kondor, 669.
- Antonov, V. O.; Shemshuchenko, Yu. S. (Ed.) (2017). *Konstitutsiino-pravovi zasady natsionalnoi bezpeky Ukrainy*. Kyiv: TALKOM, 576.
- Danilov, E. S. (2017). *Vzgliady Aristotelia na politicheskuiu bezopasnost. Mnemon: Issledovaniia i publikatsii po istorii antichnogo mira*, 17 (1), 53–61.
- Nersesians, V. S. (1977). *Sokrat*. Moscow: Nauka, 150.
- Zahumenna, Y. (2021). The preconditions for the emergence of security discourse within the history of political and legal thought. *New Ukrainian Law*, 4, 70–76. doi: <http://doi.org/10.51989/NUL.2021.4.11>
- Bazhenova, E. A. (2020). Socrates on Obedience to the Law. *Proceedings of the Institute of State and Law of the RAS*, 15 (2), 88–110. doi: <http://doi.org/10.35427/2073-4522-2020-15-2-bazhenova>
- Losev, A. F., Asmus, V. F. (Eds.) (2006). *Platon. Apologiia Sokrata. Platon. Sochineniia v chetyrekh tomakh*. Vol. 1. Saint Petersburg: Izd-vo S.-Peterb. un-ta; «Izd-vo Olega Abyshko», 83–117.
- Losev, A. F., Asmus, V. F. (Eds.) (2006). *Platon. Protagor. Platon. Sochineniia v chetyrekh tomakh*. Vol. 1. Saint Petersburg: Izd-vo S.-Peterb. un-ta; «Izd-vo Olega Abyshko», 193–261.
- Platon. *Politika, ili Gosudarstvo* (2003). Platon. Aristotel. *Politika. Nauka ob upravleni gosudarstvom*. Moscow: Eksmo; Saint Petersburg: TerraFantastica, 7–306.
- Asmus, V. F. (1999). *Antichnaia filosofiia*. Moscow: Vysshiaia shkola, 400.
- Bluck, R. S. (1959). Plato's 'Ideal' State. *The Classical Quarterly*, 9 (2), 166–168. doi: <http://doi.org/10.1017/s0009838800041458>
- Popper, K. (1994). *Vidkrytesuspilstvo ta yoho vorohy*. Vol. 1: U poloni Platonovykh chariv. Kyiv: Osnovy, 444.
- Losev, A. F. et al. (Eds.) (1990). *Platon. Alkiviad. Platon. Sobranie sochinenii v 4 t. Vol. 1*. Moscow: Mysl, 220–267.
- Syse, H. (2010). The Platonic roots of just war doctrine: A reading of Plato's Republic. *Diametros*, 23, 104–123.
- Lobanov, E. (2015). Plato and Aristotle on the "law of war." *Znanie. Ponimanie. Umenie*, 1, 304–310. doi: <http://doi.org/10.17805/zpu.2015.1.30>
- Husby, T. K. (2009). Justice and the justification of war in ancient Greece: Four authors. *Classics Honors Papers. Paper 1*. Available at: <https://digitalcommons.conncoll.edu/classicshp/1/>
- Rehn, R., Kumankov, A. (2013). City in the Clouds. *Aristotle's Criticism of Plato's Theory of State. Russian Journal of Philosophical Sciences*, 1, 107–116
- Dzoban, O. P. (Ed.) (2021). *Natsionalna bezpeka: svitohliadni ta teoretyko-metodolohichni zasady*. Kharkiv: Pravo, 776.
- Aristotel. *Politika* (2003). Platon. Aristotel. *Politika. Nauka ob upravlenii gosudarstvom*. Moscow: Eksmo; Saint Petersburg: TerraFantastica, 307–584.
- Nersesians, V. S.; Guliev, V. E. (Ed.) (1979). *Politicheskie ucheniia Drevnei Gretsii*. Moscow: Nauka, 261.
- Medushevskii, A. N. (2015). *Politicheskie sochineniia: pravo i vlast v usloviakh sotsialnykh transformatsii*. Saint Petersburg: Tsentr gum. initsiativ; Universitetskaia kniga, 511.
- Tsvik, M. V., Dashkovskaia, E. R. (1993). *O sovremennoi traktovke teorii razdeleniia vlastei. Problemy zakonnosti*, 28, 10–16.

35. Iain, S. M. (2004). Men of Class: Aristotle, Montesquieu and Dicey on 'Separation of Powers' and 'The Rule of Law'. *Macquarie Law Journal*, 4, 187–223.

DOI: 10.15587/2523-4153.2021.249470

HUMAN DIGNITY AS A FUNDAMENTAL BASIS AND A PRACTICAL TOOL OF “RIGHT TO HOPE” IN CRIMINAL LAW

p. 23–30

Andriana Slipachyk, Department of Criminology and Penitentiary Law, Yaroslav Mudryi National Law University, Pushkinska str., 77, Kharkiv, Ukraine, 61024

E-mail: a.i.slipachyk@nlu.edu.ua

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-3187-9535>

The scientific article focuses on the analysis of a sentence of life imprisonment without a realistic prospect of release in Ukraine as a violation of the “right to hope” in the context of the human dignity category. The study provides an overview of approaches to the definition of human dignity in national legal doctrine and practice, a historical and legal analysis of the origins of legal regulation of the idea of respect for human dignity in international legal acts, and analyses the constitutional stages of the evolution of this concept as a matter of international law. The author has reviewed the jurisprudence of the European Court of Human Rights on this issue and studied the reasons of the Court on setting standards for acceptable treatment of a person through the lenses of human dignity and the inadmissibility of inhuman and degrading offences. Taking into account these standards, a critical assessment has been carried out, in particular, of the judicial practice of the Federal Republic of Germany on the application to a prisoner of such a type of punishment as preventive detention with indefinite duration. Emphasis has been given to the national judicial practice in cases of possible releasing life-sentenced prisoners in the conclusions of the Grand Chamber of the Supreme Court and the decision of the Constitutional Court of Ukraine on this issue. Based on the results of the study, a set of measures, including amending the legislation to bring it in line with the requirements of European human rights standards to protect human dignity and ensure the “right to hope” has been offered

Keywords: human dignity, life imprisonment, right to hope, human rights

References

- Hryshchuk, O. V. (2018). Philosophy of Human Dignity in Law. *Law of Ukraine*, 9, 14–28. doi: <http://doi.org/10.33498/louu-2018-09-014>
- Barabash, Yu. H., Boryslavska, O. M., Venher, V. M., Koziubra, M. I., Meleshevych, A. A.; Koziubra, M. I. (Ed.) (2021). *Konstytutsiine pravo*. Kyiv: Vaite, 528.
- Kharytonova, O. (2020). Human dignity and gender equality in constitutional space. *Ukrainian Journal of Constitutional Law*, 4, 61–71. doi: <http://doi.org/10.30970/jcl.4.2020.3>

4. Yahunov, D. Preventyvne uviaznennia nebezpechnykh zlochyntsyv: praktyka YeSPL shchodo kontseptsii pericolosità. Available at: https://www.yahunov.in.ua/?p=3938&fbclid=IwAR3OOoFWMIX9yEUx8sB_DTzwn4HwuYbo6C7Vs0N9Anc1i2qf-cfhoAlNxtM

5. Moli, G. L. (2019). *Human Dignity in International Law*. Cambridge University Press, 352. Available at: https://assets.cambridge.org/9781316517628/excerpt/9781316517628_excerpt.pdf

6. Rishennia Konstytutsiinoho Sudu Ukrainy No. 5-r/2018. 22.05.2018 (2018). Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v005p710-18#Text> Last accessed: 27.11.2021

7. Redemptoris, D. (1937). *Encyclical of Pope Pius XI on Atheistic Communism to the Patriarchs, Primates, Archbishops, Bishops, and Other Ordinaries in Peace and Communion with the Apostolic See*. Available at: https://www.vatican.va/content/pius-xi/en/encyclicals/documents/hf_p-xi_enc_19370319_divini-redemptoris.html Last accessed: 20.11.2021

8. Constitution of Ireland Available at: <https://fra.europa.eu/en/law-reference/constitution-ireland> Last accessed: 20.11.2021

9. Statut OON. Available at: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_010#Text Last accessed: 20.11.2021

10. Zahalna deklaratsiia prav liudyny. Available at: <https://www.coe.int/uk/web/compass/the-universal-declaration-of-human-rights-full-version-> Last accessed: 20.11.2021

11. Mizhnarodnyi pakt pro ekonomichni, sotsialni i kulturni prava (1966). No. 995_042. Available at: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_042#Text Last accessed: 20.11.2021

12. Mizhnarodnyi pakt pro hromadianski i politychni prava (1966). No. 995_043. Available at: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_043#Text Last accessed: 20.11.2021

13. Khartiia osnovnykh prav Yevropeiskoho Soiuzu (2000). No. 994_524. Available at: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_524#Text Last accessed: 20.11.2021

14. Rishennia Konstytutsiinoho Sudu Ukrainy No. 1-33/99. 29.12.1999 (1999). Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v011p710-99#Text> Last accessed: 20.11.2021

15. Kryminalnyi Kodeks Ukrainy (2001). *Zakon Ukrainy* No. 2341-III. 05.04.2001. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14#Text> Last accessed: 20.11.2021

16. Pro Polozhennia pro poriadok zdiisnennia pomyluvannia (2015). *Ukaz Prezydenta Ukrainy* No. 223/2015. 21.04.2015. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/223/2015#Text> Last accessed: 20.11.2021

17. Konventsiiia pro zakhyst prav liudyny i osnovopolozhnykh svobod (1950). No. 995_004. Available at: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_004#Text Last accessed: 25.11.2021

18. Case of Vinter and Others v. the United Kingdom (2013). (Applications nos. 66069/09, 130/10 and 3896/10) Available at: <https://www.bailii.org/eu/cases/ECHR/2013/645.html> Last accessed: 25.11.2021

19. Case of Petukhov v. Ukraine (No. 2) (2019). (Application no. 41216/13) Available at: <https://hudoc.echr.coe.int/eng#%7B%22itemid%3A%5B%5B%22001-191703%22%5D%5D%7D> Last accessed: 25.11.2021

20. Postanova VPVS, sprava No. 1-42/2004, provadzhennia No. 13-87zvo19. 08.07.2020 (2020). Available at: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/90411145> Last accessed: 28.11.2021

21. Rishennia Konstytutsiinoho Sudu Ukrainy No. 6-r(II)/2021. 16.09.2021 (2021). Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v006p710-21#Text> Last accessed: 28.11.2021

22. Proekt Zakonu No. 4049 pro vnesennia zmin do Kodeksu Ukrainy pro administratyvni pravoporushennia, Kryminalnogo kodeksu Ukrainy ta Kryminalnogo protsesualnogo kodeksu Ukrainy shchodo vykonannia rishen Yevropeiskoho sudu z prav liudyny (2020). Available at: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=69827 Last accessed: 21.12.2021

DOI: 10.15587/2523-4153.2021.247423

THE INTERNATIONAL LEGAL BASIS FOR IMPLEMENTATION OF JUDGMENTS OF THE EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS INTO THE DOMESTIC LEGAL SYSTEM

p. 31–35

Umid Guliam, Postgraduate Student, Department of International and European Law, National University “Odesa Law Academy”, Fontanska doroha str., 23, Odesa, Ukraine, 65009
E-mail: gulam.ymid@gmail.com

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-5006-4836>

An analysis of the international legal bases of implementation of decisions of the European Court of Human Rights to the national legislations of the member states of the Council of Europe is carried out. Such implementation takes various forms, and in general there is no single implementation mechanism. At the same time, the importance of implementing decisions of the European Court of Human Rights lies in the state's fulfillment of its obligations both to the world community of states and to its own citizens.

Forms and methods that ensure the progressive development of national law, taking into account the practice of international courts, are considered. The synthetic research method determines the impact of ECtHR decisions on the structure of national law, which stimulates the transformation of its entire branches. It is demonstrated, how the ECtHR promotes the formation of progressive legal institutions in legal systems, exerting organizational and civilizational influence on the legal systems of states.

It is emphasized, that the principle of legal certainty, by which the international court assesses vague and insufficiently clear provisions of national law, is fundamental for the implementation of the case law of the ECtHR into national laws. With this influence, the ECtHR determines the nature of lawmaking and law enforcement in a country.

As a result, it is concluded, that the most effective mechanism for implementing the principle of legal certainty in a state is the adoption of general measures, contained in the pilot decisions of the ECtHR. The second important mechanism is the application of the rules of law by national courts, taking

into account the case law of the ECtHR, which ensures the interpretation of human rights rules in a way that is most acceptable to the national legal system

Keywords: *implementation, ECtHR practice, pilot judgments, legal certainty, legal system*

References

1. Lukashuk, I. I. (1992). *Funktsionirovanie mezhdunarodnogo prava*. Moscow: Nauka, 222.
2. Sevostianova, N. I. (2013). Implementatsiia Konventsii pro zakhyst prav liudyny i osnovopolozhnykh svobod – mizhnarodnyi dosvid ta uroky dlia Ukrainy. *Pravove zabezpechennia efektyvnoho vykonannia rishen i zastosuvannia praktyky Yevropeiskoho sudu z prav liudyny*. Odesa: Feniks, 334–348.
3. Havryliuk, O. (2018). Problemni pytannia zastosuvannia praktyky Yevropeiskoho sudu z prav liudyny natsionalnymy sudamy. *Pidpriemnytstvo, gospodarstvo i pravo*, 4, 231–238.
4. Gnatovskyy, M., Ioffe, Y. (2017). Twenty Years of the ECHR in Ukraine. *EJIL: Talk*. Available at: <https://www.ejiltalk.org/twenty-years-of-the-echr-in-ukraine/>
5. Kaplina, O., Tumanants, A. (2021). ECtHR Decisions That Influenced the Criminal Procedure of Ukraine. *Access to Justice in Eastern Europe*, 1 (9), 102–121. doi: <http://doi.org/10.33327/ajec-18-4.1-a000048>
6. Krakhmalova, K. (2020). “All in their power”: a gloss to the European Court of Human Rights’ judgement in the case of Tsezar and Others v. Ukraine. *Opolskie Studia Administracyjno-Prawne*, 18 (4), 139–149. doi: <http://doi.org/10.25167/osap.3437>
7. Konstytutsiia Ukrainy (1996). Dokument No. 254k/96-VR. 28.06.1996. *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy (VVR)*, 30, 141. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/card/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80>
8. Videnska konventsiiia pro pravo mizhnarodnykh dohovoriv (1986). *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainskoi RSR*, 17, 343.
9. Sazonov, V. (2019). Implementation of the european experience in the practice of the criminological support of the economic security of Ukraine. *Bulletin of the Penitentiary Association of Ukraine*, 2, 142–151. doi: <http://doi.org/10.34015/2523-4552.2019.2.14>
10. Konventsiiia pro zakhyst prav liudyny i osnovopolozhnykh svobod (1950). *Mizhnarodnyi dokument No. 995_004*. 04.11.1950. Available at: https://zakon.rada.gov.ua/laws/card/995_004
11. Rishennia Konstytutsiinoho Sudu Ukrainy u spravi za konstytutsiinym podanniam Upovnovazhenoho Verkhovnoi Rady Ukrainy z prav liudyny shchodo vidpovidnosti Konstytutsii Ukrainy (konstytutsiinosti) okremykh polozhen abzatsu pershoho punktu 40 rozdil VI “Prykintsevi ta perekhidni polozhennia” Biudzhethnogo kodeksu Ukrainy (2018). No. 7-r/2018. 11.10.2018. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v007p710-18#Text>
12. Sprava “Sovtransavto-Kholdynh” proty Ukrainy». Available at: <https://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-125110>
13. Rishennia u spravi «Burmych ta inshi proty Ukrainy». Available at: <https://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-192193>

14. Rehlament Yevropeiskoho sudu z prav liudyny (2003). Dokument No. 980_067. 01.11.2003. Available at: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/980_067#Text

DOI: 10.15587/2523-4153.2021.247743

SPECIFIC FEATURES OF THE RIGHT TO ASSOCIATE IN TRADE UNIONS IN THE REPUBLIC OF AZERBAIJAN: THEORETICAL AND PRACTICAL ANALYSIS

p. 36–41

Ganberov Dashqin Majid oglu, Doctor of Philosophy in Law (PhD in Law), Associate Professor, UNESCO Department in Human Rights and Information Law, Baku State University, Z. Khalilov str., 23, Baku, Azerbaijan, AZ1012

E-mail: dashqinqanbarov@bsu.edu.az

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-0729-0130>

The presented scientific article examines the features of the right to associate in trade unions in the Republic of Azerbaijan. The importance of the creation and activity of trade unions in the development of civil society is substantiated. It is noted, that on the basis of the right to association, various public organizations are being created in society. Within the framework of these organizations, members of the community ensure or defend their common interests. In order to determine the place of the right to associate in trade unions, it is important to analyze the level of its compatibility with other human rights and freedoms. As you know, the right to association is closely related to such social rights as the right to work and rest. Therefore, it was advisable to first determine the relationship of the right of association with these rights. The main goal of the modern state is to ensure the well-being and free development of the individual. Therefore, we can say that in the constitutions of such states, the right to work is separately enshrined. It is important to define the relationship of the right to association with other human rights. This will form a broader understanding of the nature of the right of association. Within the framework of this scientific article, the significant place of the right to association in trade unions is determined among constitutional human rights in the Republic of Azerbaijan. The right to association creates a real opportunity for the realization of other important social and political rights.

It is also noted, that the issue of the activity of trade unions is in the center of attention of researchers in many countries. Analyzing the characteristics of trade unions, it is noted, that they are important aspects of civil society. The article also examines the highlights of civil society. It is noted, that civil society consists mainly of public organizations. The level of development of civil society depends on the level of effective activity of public organizations. In this regard, trade unions occupy a special place. These and other issues are comprehensively considered in the presented scientific article.

Keywords: *the right to association, citizen, society, civil society, trade unions, interests, government bodies, NGOs, the rule of law*

References

- Habermas, J. (1992). *The Structural Transformation of the Public Sphere: an Inquiry into a Category of Bourgeois Society*. Cambridge: Polity Press, 301.
- Majhoshev, A., Krusharska-Velinovska, K. (2017). The right to form and to join trade unions as defined in international legal instruments. *Journal of Process Management. New Technologies*, 5 (3), 79–86. doi: <http://doi.org/10.5937/jouproman5-14327>
- Gordon, L. A. (2007) *Sotsialno-ekonomicheskie prava cheloveka: sodержanie, osobennosti, znachenie dlia Rossii. Obschestvennye nauki i sovremennost*, 3, 5–14
- Petrov, A. V. (2008). Profsoiuzy – institut grazhdanskogo obschestva. *Obschestvo. Sreda. Razvitie (Terra Humana)*, 3, 55–66.
- Budanova, M. A., Ivanov, S. Iu. (2012). Profsoiuzy i grazhdanskoe obschestvo: praktika i perspektivy partnerskogo vzaimodeistviia v sfere truda (po materialam sotsiologicheskikh issledovani). *Vlast*, 1, 41–44.
- Snigireva, I. O. (2013). Pravovoi status profsoiuzov v sfere truda. *Obschaia kharakteristika. Trud i sotsialnye otnosheniia*, 7, 102–112.
- Bohman, J. (2010). *Democracy across. Borders*, 232.
- Zakon Azerbaidzhanskoi Respubliki O professionalnykh soiuзах (1994). Available at: http://republic.preslib.az/ru_d4-53.html Last accessed: 04.11.2021
- Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms (2021). Available at: https://www.echr.coe.int/documents/convention_eng.pdf Last accessed: 12.11.2021
- Universal Declaration of Human Rights (1995). Available at: <https://www.un.org/en/about-us/universal-declaration-of-human-rights>
- International Covenant on Civil and Political Rights (1966). Available at: <https://www.ohchr.org/en/professionalinterest/pages/ccpr.aspx> Last accessed: 04.11.2021
- Petrov, A. V. (2001). Transformatsiia profsoiuznogo dvizheniia i problemy zaschity ekonomicheskikh prav cheloveka: mezhdunarodnyi aspekt. *Chelovek. Priroda. Obschestvo. Aktualnye problemy*. Saint Petersburg, 287–290.
- Topornin, B. N. (Ed.) (2001). *Iuridicheskaia entsiklopediia*. Moscow: Iurist, 323.

DOI: 10.15587/2523-4153.2021.247459

METHODOLOGY OF REGULATION OF NEW TYPES OF WEAPONS BY MEANS OF INTERNATIONAL HUMANITARIAN LAW: EMERGENCE AND DEVELOPMENT

p. 42–45

Ruslan Melykov, Postgraduate Student, Department of International and European Law, National University “Odesa Law Academy”, Fontanska doroha str., 23, Odessa, Ukraine, 65009
E-mail: ruslanmelykov19@gmail.com

The purpose of the article is to identify the methodology, used in international humanitarian law for the regulation of new types of weapons. Under the settlement of the objectives of the article, regulation is understood as the establishment of permits, prohibitions and restrictions on the use of this type of weapon in accordance with the basic principles of international humanitarian law.

The article is methodologically based on the works of foreign and Ukrainian researchers, devoted to the problems of the settlement of new weapons systems in international humanitarian law. The empirical basis of the article was formed by international treaties in the field of international humanitarian law and codified customs of this industry, as reflected in the codifications, developed by the International Committee of the Red Cross.

The article establishes that in international humanitarian law there is an obligation for states to assess the compliance of new weapons systems with international humanitarian law. At the same time, this norm has two disadvantages. First, it is too abstract, which allows states to avoid the obligation to assess each time with reference to the fact that a certain type of weapon does not fall under the definition of a new type of weapon. Secondly, international humanitarian law does not contain specific mechanisms to hold violating states accountable.

It is concluded, that it is necessary to revise the current international legal regulation of the obligation to assess new weapons systems in the direction of its concretization and strengthening of responsibility for non-compliance. Corresponding changes can be made to the Additional Protocol to the Geneva Conventions of 1977, or introduced by adopting a separate protocol

Keywords: *international humanitarian law, law of The Hague, law of Geneva, new types of weapons, codification of international humanitarian law*

References

1. Trebin, M. P. (2016). P. A. Sorokins Sociology of War. Visnyk Natsionalnoho universytetu «Yurydychna akademiia Ukrainy imeni Yaroslava Mudroho», 3 (30), 95–107.
2. Dogel, M. (1894). Iuridicheskoe polozenie lichnosti vo vremia sukhoputnoi voyny. Kombatanty. Kazan, 372.
3. Kalskhoven, F. (1999). Ogranicheniia metodov i sredstv vedeniia voyny. Moscow, 232.
4. Hrushko, M. V.; Arakelian, M. R. (Ed.) (2020). Pryntsyf lex specialis: vzaiemozviazok mizhnarodnoho prava prav liudyny ta mizhnarodnoho humanitarnoho prava. Pravove zhyttia suchasnoi Ukrainy. Odesa: Helvetyka, 3, 31–34.
5. Senatorova, O. V. (2018). Prava liudyny i zbroini konflikty. Kyiv: FOP Holembovska O. O., 208.
6. Dodatkovyi protokol do Zhenevskykh konventsii vid 12 serpnia 1949 roku, shcho stosuietsia zakhystu zhertv mizhnarodnykh zbroinykh konfliktiv (Protokol I) (1977). 08.06.1977. Available at: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_199#Text
7. Bazov V. P. (2020). Teoriia ta pryntsyfpy mizhnarodnoho humanitarnoho prava. Kyiv, 464.
8. Protocol Additional to the Geneva Conventions of 12 August 1949, and relating to the Protection of Victims of International Armed Conflicts (Protocol I) (1987). 08.06.1977. Commentary of 1987. New weapons. Available at: <https://ihl-databases.icrc.org/applic/ihl/ihl.nsf/Comment.xsp?action=openDocument&documentId=F095453E41336B76C12563CD00432AA1>
9. Devis, Ya., Foks, Dzh. (Eds.) (2018). SIPRI Yearbook 2017 Armaments, Disarmament and International Security. Kyiv, 568.
10. Gasser, Kh. P. (1994). Mezhdunarodnoe gumanitar-noe pravo. Moscow, 125.
11. David, E. (2000). Printsipy prava vooruzhennykh konfliktov. Moscow: MKKK, 1144.
12. Meltser N., Kiuster E. (2020). Mizhnarodne humanitarne pravo: zahalnyi kurs. MKChKh, 398.

АНОТАЦІЇ

DOI: 10.15587/2523-4153.2021.249282

ПРАВО НА ІНФОРМАЦІЮ ЯК ОСНОВА ДІЯЛЬНОСТІ ЗМІ В УКРАЇНІ (с. 4–8)

Л. М. Півнева

В статті визначені підходи до виявлення понять ЗМІ та правової інформації. Розглянуто класифікації ЗМІ та їх іманентні елементи. Визначено поняття інформації, її кваліфікуючі правові ознаки. Виділено головні Закони України стосовно інформації. Відокремлені нормативно-правові закони України про інформацію та різні форми інформації. Розглянуто категорії правової, публічної інформації та дезінформації. Визначено ключовий Закон України стосовно інформації від 02.10.1992 № 2657-ХІІ. Досліджено, що головним джерелом правової інформації є Конституція України стосовно Закону України «Про інформацію». Доведено, що інформація може існувати в ідеальній та матеріальній формі та бути об'єктом товарних відносин. Звернено увагу на Закон України «Про електронні документи та електронний документообіг». Доведено, що в епоху використання інформаційно-комунікаційних технологій впровадження електронного уряду у життя дає можливість діяти в умовах інформаційного суспільства. Виявлено джерела для інформації ЗМІ – державні, конфіденційні та анонімні. Звернено увагу на доступ ЗМІ до конфіденційної інформації, до даних, які не розголошуються, або оприлюднюються тільки за рішенням суду. Наведено приклад про можливість поширення публічної чи приватної інформації стосовно особи. Звернено увагу на необхідність верифікувати анонімну інформацію. В заключенні підкреслено, що ЗМІ в Україні намагаються іти в фарватері новітніх інформаційно-комунікативних технологій. Використання конституційно-правових актів є життєвою необхідною умовою для побудови громадянського суспільства, гарантування конституційності демократичного ладу, свободи доступу ЗМІ до періоджерел інформації

Ключові слова: ЗМІ, правова інформація, закони України про інформацію, доступ до інформації, концепція свободи ЗМІ

DOI: 10.15587/2523-4153.2021.247440

ПОМИЛКИ У ЗАСТОСУВАННІ МОВНИХ ПРАВИЛ ФОРМУВАННЯ ЗАКОНОДАВЧИХ ТЕКСТІВ (с. 9–14)

А. А. Мельник

Помилки у застосуванні мовних правил формування законодавчих текстів є результатом складного логічного та лінгвістичного процесу. Правила логіки у текстах закону складають основу законодавчого тексту, та є каркасом, на якому законодавчий текст будується за мовними правилами. Дотримання мовних вимог забезпечує визначеність та узгодженість, а логічність викладу правового матеріалу, у свою чергу сприяє його точності та зрозумілості. Логічність побудови закону неможлива без логічності його мови, і навпаки. Правовими шляхами усунення помилок у застосуванні мовних правил формування законодавчих текстів визначено: а) здійснення розподілу всього кола помилок у застосуванні мовних правил складання законодавчих текстів на загальні, термінологічні, синтаксичні та стилістичні; б) ефективне застосування законодавчої техніки як системи засобів і правил створення законів і здійснення їх систематизації, що повинно здійснюватися відповідно до певних правил (юридичні конструкції, мовні засоби, цифрові вирази, правила викладення норм права у статтях законів, правила побудови структури закону, правила логіки тощо); в) нормативне закріплення вимог законодавчого стилю у формі ієрархії поділу на загальні і спеціально-юридичні. До загальних вимог належать: 1) зв'язаність та послідовність законодавчих текстів, відсутність тавтологічних помилок; 2) точність і ясність, що полягає у якості юридичного тексту; 3) простота викладу законодавчого тексту, що полягає у однозначності тексту; 4) лаконічність і компактність законодавчого тексту. Спеціально-юридичні вимоги надають нормативної якості законодавчому тексту. Серед яких можливо виокремити: 1) вимоги у сфері характеру припису; 2) мовна стандартизованість як самостійна вимога до законодавчого тексту; 3) вимога композиційності (графічності) законодавчого тексту

Ключові слова: якість закону, юридична техніка, законодавчий текст, мовні правила, мова закону

DOI: 10.15587/2523-4153.2021.249316

ПУБЛІЧНА БЕЗПЕКА В КЛАСИЧНІЙ ДАВНЬОГРЕЦЬКІЙ ПОЛІТИКО-ПРАВОВІЙ ДУМЦІ (ВЧЕННЯ СОКРАТА, ПЛАТОНА, АРИСТОТЕЛЯ) (с. 15–22)

Ю. О. Загуменна

Проведено теоретико-правовий аналіз ключових особливостей загальнофілософського та спеціально-правового розуміння й тлумачення проблем безпеки людини, суспільства та держави в історії політико-правових учень

античної доби. Зокрема на підставі наукового дослідження поглядів давньогрецьких авторів – представників соціально-філософської та політико-правової думки того періоду, на тлі поширених колективних уявлень про безпеку як стан суспільних відносин, умову людського (суспільного) життя та/або своєрідну соціальну цінність, об'єктів (сфер) цієї безпеки, а також суб'єктів та нормативних механізмів гарантування відповідного стану суспільства і держави.

Показано, що давньогрецька політико-правова думка демонструє широку панораму оригінальних поглядів на проблематику становлення, розвитку, функціонування та гарантування публічної та особистої, внутрішньої та зовнішньої, воєнної та міжнародної, політичної та економічної безпеки в контексті політико-правових концепцій, які відображали складну діалектику співвідношенням і взаємодії індивіда, суспільства, права та держави.

З'ясовано, що в давньогрецькій політико-правовій думці порушуються та по-різному вирішуються питання щодо сутності публічної безпеки. Справа публічної безпеки – невід'ємна функція держави, що реалізується нею як у зовнішній сфері (воєнна та зовнішньополітична безпека) та всередині країни (внутрішня чи внутріполітична безпека). Розроблена на теоретико-філософському рівні ідея належного управління державою (Демокрит, Платон, Аристотель, Полібій) виявляється її ідеєю гарантування її безпеки: погане управління – запорука занепаду та краху держави, загибелі її громадян. Філософські концепції Сократа, Платона і Аристотеля є найбільш фундаментальними для подальшої розробки політико-правових моделей проблем публічної безпеки

Ключові слова: публічна безпека, антична доба, Стародавня Греція, право, порядок, військова перевага, військово-політична могутність

DOI: 10.15587/2523-4153.2021.249470

ЛЮДСЬКА ГІДНІСТЬ, ЯК ФУНДАМЕНТАЛЬНА ОСНОВА І ПРАКТИЧНИЙ ІНСТРУМЕНТ «ПРАВА НА НАДІЮ» У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРАВІ (с. 23–30)

А. І. Сліпачик

Наукова стаття присвячена аналізу покарання у виді довічного позбавлення волі без реалістичної перспективи звільнення в Україні як порушення «права на надію» з огляду на категорію людської гідності. В дослідженні здійснено огляд підходів до дефініції людської гідності у національній правовій доктрині та практиці, історико-правовий аналіз витоків правової регламентації ідеї поваги до людської гідності у міжнародно-правових актах, проаналізовано конституційні етапи еволюції даного поняття у міжнародно-правовій площині. Проведено огляд юриспруденції Європейського суду з прав людини з даного питання та вивчені аргументи Суду щодо встановлення стандартів допустимого поводження з людиною крізь призму людської гідності та недопустимість нелюдських та принижуючих гідність покарань. З урахуванням даних стандартів здійснена критична оцінка, зокрема, судової практики Федеративної Республіки Німеччини щодо застосування до ув'язненого такого виду покарання, як превентивне ув'язнення з невизначеним терміном його застосування. Акцентовано увагу на національній судовій практиці у справах щодо можливості звільнення довічного ув'язнених у висновках Великої палати Верховного Суду та рішенні Конституційного Суду України з даного питання. За результатами дослідження запропоновано здійснити комплекс заходів, у тому числі внесення змін до законодавства задля приведення його у відповідність з вимогами європейських стандартів прав людини щодо захисту людської гідності та забезпечення «права на надію»

Ключові слова: людська гідність, довічне ув'язнення, право на надію, права людини

DOI: 10.15587/2523-4153.2021.247423

МІЖНАРОДНО-ПРАВОВІ ОСНОВИ МЕХАНІЗМУ ІМПЛЕМЕНТАЦІЇ РІШЕНЬ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СУДУ З ПРАВ ЛЮДИНИ ДО НАЦІОНАЛЬНОЇ ПРАВОВОЇ СИСТЕМИ (с. 31–35)

У. Х. Гулям

Проводиться аналіз міжнародно-правових підстав імплементації рішень Європейського суду з прав людини до національних законодавств держав-членів Ради Європи. Така імплементація відбувається в різних формах, і загалом єдиний механізм імплементації відсутній. Разом з тим, важливість імплементації рішень Європейського суду з прав людини (ЄСПЛ) полягає у виконанні державою своїх зобов'язань як перед світовою спільнотою держав, так і перед власними громадянами.

Розглядаються форми і способи, що забезпечують прогресивний розвиток національного права з урахуванням практики міжнародних судів. За допомогою синтетичного методу дослідження визначається вплив рішень

ЄСПЛ на структуру національного права, що стимулює трансформацію цілих його галузей. Демонструється в який спосіб ЄСПЛ сприяє становленню в правових системах прогресивних правових інститутів, справляючи організаційний та цивілізаційний вплив на правові системи держав.

Наголошується, що основоположним для імплементації практики ЄСПЛ до національних законодавств є принцип правової визначеності, за допомогою якої міжнародний суд надає оцінку неясні та недостатньо чітко сформовані положення національного законодавства. За допомогою такого впливу ЄСПЛ визначає характер правотворчості та правозастосування в державі.

В підсумку робиться висновок, що найбільш ефективним механізмом реалізації принципу правової визначеності в державі є ухвалення заходів загального характеру, що містяться в пілотних постановках ЄСПЛ. Другий значущий механізм – застосування норм права національними судами з урахуванням практики ЄСПЛ, що забезпечує тлумачення норм прав людини у спосіб, що є найбільш прийнятним для національної правової системи

Ключові слова: імплементація, практика ЄСПЛ, пілотні постановки ЄСПЛ, правова визначеність, правова система

DOI: 10.15587/2523-4153.2021.247743

ОСОБЛИВОСТІ ПРАВА НА ОБ'ЄДНАННЯ У ПРОФСПІЛКАХ В АЗЕРБАЙДЖАНСЬКІЙ РЕСПУБЛІЦІ: ТЕОРЕТИЧНИЙ І ПРАКТИЧНИЙ АНАЛІЗ (с. 36–41)

Ganberov Dashqin Majid oglu

У поданій науковій статті розглядається особливості права на об'єднання у профспілках в Азербайджанській Республіці. Обґрунтовується значущість створення та діяльність профспілок у процесі розвитку громадянського суспільства. Наголошується, що на основі права на об'єднання у суспільстві створюються різні громадські організації. У межах цих організацій члени товариства забезпечують чи захищають свої спільні інтереси. Для того, щоб визначити місце права на об'єднання у профспілках, важливо аналізувати рівень його відповідності з іншими правами та свободами людини. Як відомо, право на об'єднання тісно пов'язане такими соціальними правами як право на працю та відпочинок. Тому було доцільно спочатку визначити взаємозв'язок права на об'єднання з цими правами. Головною метою сучасної держави є забезпечення благополуччя та вільний розвиток особистості. Тому можна сказати, що в конституціях таких держав право на працю окремо закріплене. Важливо визначити взаємозв'язок права на поєднання інших прав людини. Це сформує ширше уявлення про природу права на об'єднання. У межах цієї наукової статті визначається значне місце права на об'єднання у профспілках серед конституційних прав людини в Азербайджанській Республіці. Право на об'єднання створює реальну можливість для реалізації інших важливих соціальних та політичних прав.

Також наголошується, що питання діяльності профспілок перебуває у центрі уваги дослідників багатьох країн. Аналізуючи характерні риси профспілок, зазначається, що є важливими аспектами громадянського суспільства. У статті також розглядаються основні моменти громадянського суспільства. Зазначається, що громадянське суспільство складається здебільшого із громадських організацій. Рівень розвитку громадянського суспільства залежить від рівня ефективної діяльності громадських організацій. У цьому плані профспілки посідають особливе місце. Ці та інші питання всебічно розглянуті у поданій науковій статті

Ключові слова: право на об'єднання, громадянин, суспільство, громадянське суспільство, профспілки, інтереси, державні органи, НУО, верховенство закону

DOI: 10.15587/2523-4153.2021.247459

МЕТОДОЛОГІЯ ВРЕГУЛЮВАННЯ НОВИХ ТИПІВ ОЗБРОЄННЯ ЗАСОБАМИ МІЖНАРОДНОГО ГУМАНІТАРНОГО ПРАВА: СТАНОВЛЕННЯ ТА РОЗВИТОК (с. 42–45)

Р. Г. Меликов

Метою запропонованої статті є виявлення методології, що застосовується в міжнародному гуманітарному праві для врегулювання нових типів озброєння. Під врегулюванням для цілей статті розуміється встановлення, відповідно до основних принципів міжнародного гуманітарного права, дозволів, заборон та обмежень на застосування даного типу озброєння.

Стаття методологічно ґрунтується на працях іноземних та українських дослідників, присвячених проблематиці врегулювання нових систем озброєнь в міжнародному гуманітарному праві. Емпіричну основу статті склали

міжнародні договори в галузі міжнародного гуманітарного права та кодифіковані звичаї цієї галузі, як вони відображені в кодифікаціях, розроблених Міжнародним комітетом Червоного хреста.

В результаті дослідження в статті встановлюється, що в міжнародному гуманітарному праві існує зобов'язання для держав проводити оцінку відповідності нових систем озброєння міжнародному гуманітарному праву. Водночас даній нормі притаманні два недоліки. По-перше, вона є надто абстрактною, що дозволяє державам щоразу уникати обов'язку оцінки з посиланням на те, що певний вид озброєння не потрапляє під визначення нового виду зброї. По-друге, міжнародне гуманітарне право не містить конкретних механізмів для притягнення держав-порушниць до відповідальності, що є загальним недоліком всієї системи цієї галузі.

Робиться висновок про необхідність доопрацювання чинного міжнародно-правового регулювання обов'язку оцінки нових систем озброєнь в напрямку його конкретизації та посилення відповідальності за невиконання. Відповідні зміни можуть бути внесені до Додаткового протоколу до Женевських конвенцій 1977 року, або запроваджені шляхом ухвалення окремого протоколу

Ключові слова: міжнародне гуманітарне право, право Гааги, право Женеві, нові види зброї, кодифікація міжнародного гуманітарного права